

צו לפי סעיף 41 לפקודת הרופאים (נוסח חדש), התשל"ז-1976

בפני:

השופט (בדימוס) אמנון סטרשנוב

בעניין שבין:

הקובל

המשנה למנכ"ל משרד הבריאות

ע"י ב"כ – עו"ד יונתן ברג

לבין:

הנקבלת

ד"ר רחל אביגאון

ע"י ב"כ – עו"ד ערן קייזמן

ה ח ל ט ה

העובדות

1. בתקופה הרלוונטית בשנים 2009 - 2010, הייתה הנקבלת, ד"ר רחל אביגאון (להלן – הנקבלת), רופאה בבית האבות ע"ש "פנחס רוזן" ברמת-גן (להלן – בית האבות). הנקבלת נחשדה בכך, שניפקה מרשמים שהכילו סטרואידים אנאבוליים, בהם צוינו שמות של מטופלים פיקטיביים, שאינם נמנים עם דיירי בית האבות. התכשירים הללו גורמים הן להתפתחויות זכריות והן מעודדים בניה של רקמת שריר ולפיכך, יש שספורטאים ומפתחי גוף עושים בתכשירים הללו שימוש לרעה לצורך פיתוח הגוף.
- בשימוע שהתקיים בלשכת הבריאות המחוזית בת"א ביום 2.6.2009 (להלן – השימוע הראשון), הודתה הנקבלת בשני מקרים בהם ניפקה מרשמים, בהם צוינו כמטופלים שניים מדיירי בית האבות, כאשר ידעה שהמרשמים מועברים לאנשים אחרים. נוכח העובדה שמדובר היה בשני מקרים בלבד, ונוכח התחייבותה של הנקבלת שלא לחזור על מעשיה – הוחלט במשרד הבריאות שלא לנקוט כנגדה באמצעים משמעותיים.
2. בשנת 2010 התקבלה במשרד הבריאות הודאה שמסר הרוקח רביב בארי (להלן – רביב) לרשות המסים, בה קשר את הנקבלת למקרים נוספים של מתן מרשמים כוזבים – שמונה במספר – שניתנו במהלך שנתיים, האחרון שבהם בשנת 2008.
- ביום 14.10.10 הודתה הנקבלת בשימוע נוסף שנערך לה במשרד הבריאות, במעשים המיוחסים לה, דהיינו עריכת מרשמים פיקטיביים ומסירתם לרוקח רביב. יצוין, כי המרשמים שניפקה הנקבלת ושהגיעו לרביב, נופקו עוד לפני עריכת שני המרשמים, נשוא השימוע הראשון מיום 2.6.09.

הקובלנה

3. נוכח התנהגותה המפורטת לעיל, החליט המשנה למנכ"ל משרד הבריאות להגיש כנגדה קובלנה, על כך שהנפיקה מרשמים פיקטיביים לצורך העברת התרופות לאחרים, וזאת למרות שידעה כי המרשמים כתכשיר עושים שימוש לרעה בתכשירים לצורך פיתוח גוף ולא נוטלים אותם לשם טיפול בהתוויות להן נרשמו ובכך מסכנים את בריאותם. כמעשה אלה – כך לשון הקובלנה – גילתה הנקבלת דשלנות המורה במילוי תפקידה, כאמור בסעיף 41(3) לפקודת הרופאים [נוסח חדש], תשל"ז-1976; וכן גילתה התנהגות שאינה הולמת את המקצוע, כאמור בסעיף 41(1) לפקודת הרופאים.

הדיון בוועדת המשמעת

4. הנקבלת הודתה בוועדת המשמעת במעשים שיוחסו לה, וטענה כי הם בוצעו על רקע היכרותה עם הרוקח רביב, שהיה מנהל בית מרקחת בסמוך לבית האבות, ולבקשתו היא הנפיקה לו את המרשמים הפיקטיביים, כאשר תחילה סברה כי הם מיועדים לקרוך משפחתו. מר רביב אף הפגיש בינה לבין הספורטאי [REDACTED], העוסק ב"בודי בילדינג", ואף לו ניפקה הנקבלת מרשמים פיקטיביים, בשתיים או שלוש הזדמנויות בשנת 2006 (נשוא השימוע הראשון).

הנקבלת הביעה צער וחרטה עמוקים על מעשיה, והדגישה כי לא קבלה כל תשלום או טובת הנאה אחרת בגין עריכת המרשמים. הנקבלת בת 68, שעלתה ארצה מרוסיה, והיא המפרנסת העיקרית במשפחה. בעלה מקבל פנסיה בסכום זעום של 800 ש"ח, וממשיך לעבוד כתורן לילה. לטענתה, אם יוטל עליה עונש של התליית רישיון, היא תפוט מועדוה בבית האבות, ומקור הפרנסה של המשפחה יירד לטימיון.

5. ב"כ הקובל מבקש להטיל על הנקבלת התליית רישיון למשך חדש אחד. ב"כ הנקבלת ביקש להמנע מהתליית הרישיון, לאחר שציין בפניי הוועדה את כל הנסיבות לקולא, והדגיש כי המעשים שנתגלו על-ידי הרוקח רביב בוצעו לפני השימוע הראשון במשרד הבריאות, שהתייחס למרשמים שהנקבלת מסדה [REDACTED].

דוח הוועדה

6. בדין וחשבון שהגישה ביום 4.12.11, לאחר שהרשיעה את הנקבלת במעשים שיוחסו לה בקובלנה, קבעה הוועדה כי:

"מדובר במעשים חמורים, אשר אינם מתיישבים עם אבני היסוד של העיסוק ברפואה... הנקבלת עשתה שימוש בסמכות שהופקדה בידיה, בנתנה מרשמים אשר יועדו לאפשר שימוש בתכשירים למטרה שלא להם יועדו" (עמ' 5 לדוח הוועדה).

עוד העבירה הוועדה בקורת חריפה על התנהגותה של הנקבלת, אשר לא מצאה לנכון לדווח כבר בעת השימוע הראשון במשרד הבריאות, על יתר המרשמים הפיקטיביים שניפקה לרוקח רביב עוד קודם לכן, מבלי שנתנה כל הסבר לכך.

בצד הקולא, שקלה הוועדה את גילה המבוגר, יחסית של הנקבלת ואת מצבה הכלכלי הקשה של משפחתה, וכן את רצונה העז להמשיך לעבוד כרופאה בבית האבות.

7. בבואה לשקול את אמצעי המשמעת שמן הראוי להטיל על הנקבלת, נחלקו דעות חברי הוועדה. יו"ר הוועדה, פרופ' ג' סילבר, ונציגת היועץ המשפטי לממשלה, עו"ד ר' הורן, סברו כי: "בהינתן שזה המקרה הראשון בו נמצא פגם בהתנהלות הנקבלת, לאור החרטה הכנה של הנקבלת ונסיבותיה האישיות המיוחדות, אמצעי המשמעת הראוי במקרה זה, יהא במתן נזיפה לנקבלת".

המלצת נציג ההסתדרות הרפואית בוועדה, פרופ' יעקב גוזל, הייתה להתלות את רישונה של הנקבלת למשך חדש ימים, לאור חומרת המעשה.

החלטה

8. אודה ולא אכחד, כי הן המלצת רוב חברי הוועדה להסתפק במקרה זה בעונש של נזיפה, והן עמדת המיעוט הממליצה על התליית דשיון למשך חדש ימים – סבירות והגיוניות, בעיניי, ומבוססות כהלכה בחומר ובטיעונים שהיו בפני הוועדה. התלבטתי לא מעט איזו המלצה מבין השתיים לאמץ במקרה קשה זה, ובסופו של יום, החלטתי לנהוג בנקבלת במידת החסד והרחמים ולא למצות עמה את הדין עד תום.

מבלי להתעלם מחומדת התנהגותה של הנקבלת ומהשלכותיה השליליות על בריאות הציבור, אין להתעלם במקרה זה מהנסיבות המקילות המיוחדות, כדלהלן: נסיבותיה האישיות הקשות, גילה המבוגר והיותה המפדנסת העיקרית בביתה; ההשלכות הצפויות על המשך עבודתה, היה ורשיונה יותלה; העובדה שהמעשים בוצעו לפני למעלה משלוש שנים, והסתיימו בשנת 2008; הנקבלת לא קבלה בגינם תשלום או טובות הנאה אחרות; הנתון שלאחר שהוזהרה בשימוע הראשון במשרד הבריאות, לא חזרה הנקבלת על מעשיה, ומדובר במקרים שאדעו לפני שהוזהרה.

אשר על כן, הנני מחליט לאמץ את המלצת רוב חברי הוועדה, ולהטיל עליה אמצעי משמעת של נזיפה.

ניתן היום 26.12.11, ל' כסלו התשע"ב.

המזכירות תעביר לצדדים העתק החלטה זו.

אמנון סטרישנוב, שופט (בדימוס)